

Vinamold - igen och igen!

Vinamold är ett alternativt material för flexibla gjutformar. En härligt geleaktig massa som ska smältas för att få flytande form. När den hällts över objektet som ska gjutas av, svalnar den och stelnar till samma fasta, men mjuka konsistens igen.

Så här gjorde jag:

En tidig figur i Cernit fick tjäna som modell. *Cernit* är en s.k. polymerlera liknande den smidigare "SuperSculpey" som finns på Kinn.com. Dessa material tål rätt så hög temperatur utan att deformeras - och lite får man ju chansa också.

En kastrull fick offras (den går att rengöra, men jag anser det vara bättre att ha en som bara är min). På loppisar brukar aldrig råda brist på utmärkt husgeråd.

Ett "Take-away-tråg" från kinarestaurangen (utmärkta att diska ur och spara) visade sig passa, om än lite snålt på höjden. Vissa delar av modellen stack högre än kanterna. Men jag räknade med att kunna täcka "kullarna" med lite svalare och trögare Vinamold.

Med små bitar av Vinamold, lyfte jag upp objektet för att smältan skulle kunna rinna in under. (Lite korkat faktiskt. Jag hade ju kunnat gjuta ett lager att lägga modellen i när massan började bli seg igen och sedan fortsätta. Men det tänkte jag inte på då.) Lite snålt om plats, men på diagonalen gick det bra

Normalt skulle jag ha format en ingjöt av Plaxtin eller Plastimat, men båda produkterna smälter lätt. Det skulle inte ha funkade så bra. I stället tänkte jag skära upp en öppning i formen senare. Figuren är insmord i vaselin. Jag är inte helt säker på att det behövdes, men för att få bra släpp valde jag säkerhetens väg.

Ingen tomatsoppa, men väl en mättad röd smälta - klar att gjuta. Jag värmde försiktigt på låg effekt men fick snart öka till strax under halv. Rörde om tills allt var upplöst och hade filmjölks konsistens. *Jag kan ju passa på att varna lite för varma material som detta, liksom smältlim, vaxer och liknande: Det gör ont att spilla på händerna! Är det dessutom kladdiga produkter är det inte alltid så lätt att få bort dem snabbt nog. Här var det i alla fall nära till kallvattenkranen.*

En svag, inte överdrivet oangenäm lukt steg mot köksfläkten. Jag tycker inte den hindrar mig från att jobba i familjeutrymmena (min åsikt alltså).

Undre halvan av formen. Ingen väl uttänkt formdelning precis, men det rör sig ju om ett experiment. Massan stelnade ganska snabbt även om den var varm länge.

Medan jag väntade penslade jag på vaselin på formhalvan och på kanterna. Efter en kvart-tjugo minuter, gjorde jag mig redo att fylla på resten. Massan var fortfarande varm men hade återfått sin spänst.

Här är det fullt! Men det gick bra att låta Vinamolden svalna och täcka de uppstickande kulorna.

Till lock på burken tänkte jag använda gipsbindor. De är så lätta att jobba med och det går snabbt. Klipp bitar i förväg, så är det bara att doppa i vatten och lägga på!

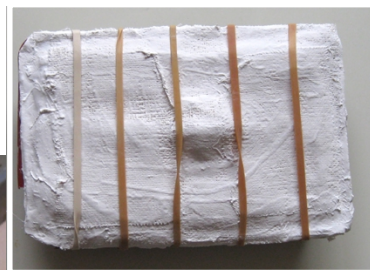
Avformat! Vinamolden kan inte jämföras med silikon, t.ex. vår populära [RTV 181](#). Den har inte på långt när samma styrka.

Det brast något i de djupare skrymslena. Möjligen var jag också för otålig och borde ha låtit formen kallna mer.

Med släppet var det annars inget problem. Modellen kom ut och hålrummen stannade kvar. Jag gillar när det blir så!

Ingjöten skar jag upp i både Vinamolden och asken. med en vass kniv går det bra att skära i den sega massan. Sedan var det bara att sätta ihop formen igen med några gummiband.

Ett improviserat stöd för gjutformen. Jag ville ha den lite på sned eftersom ingjöten hamnade i hörnet. Skruvstycket stöder bara och klämmer inte alls.

Polyuretanharts är ett vitt snabbhärdande resin som är lätt att blanda, flyter ut bra och härdar snabbt. Det var denna gjutharts, en gammal favorit, som jag valde för min provgjutning.

Tja, värre hade det kunnat gå! Jag är ganska nöjd. Lite puts och efterarbete. Vissa tunna formdelar brast som sagt, men med lite mer tålamod och noggrannhet hade det blivit perfekt. Då skulle jag ha kunnat göra flera gjutningar också.

Eftersom massan ska smältas duger den inte till att gjuta av objekt i värmekänsliga material. Men det finns ju så många andra.

Det kanske allra bästa med Vinamolden är att jag kan smälta om den och göra om försöket - eller göra något annat. Inget engångsmaterial alltså!

Roy

